

Júlia versek

Tartalomjegyzék

Úton	1
Távol	2
Temelleted	3
Veled	4
Visszatekintés	5
Míg száguld az érzés	7
Szerelem	8
Útközben	9
Egy kis papír	10
Karjaidban	11
Neked	13
Rád gondolok	14
Nyitott szemmel	15
Te tanítottad	16
Mámor – Júlia	17
Elbúcsúzom	18
Melleted	19
Nélküled	20
Siess!	21
Vallomás	22
Légy velem	23
Együtt	24
Ihlet	26
Bennem élsz	27

Kinek köszönjük meg	28
Találkozás – Júlia	30
Félelem – Júlia	31
Nem lehetek	32
Lázadás – Júlia	33
Meglátod megteszem	34
1980. Karácsony	35
Újévre Júliának	36
Vágyakozás – Júlia	37
Szívdobbanás	38
Szállodában – Júlia	39
Vágyakozás 2. – Júlia	40
Tenger vagyok	41
Felejténém	42
Semmi egyebet	43
Tavaszi szellő	44
A sors kovácsa	45
Szemem csukva	46
Várlak	47
Szonett	48
Kis betyár	49
Ne hagyj el	50
1989. Karácsony	51
Ha elengeded kezem – Júlia	52
Veled, Veled! – Júlia	53
Csak téged – Júlia	54

Ha én virág lennék – Júlia	56
Lacikáról – Júlia	57
A szél – Júlia	58
Veled együtt – Júlia	59

A barna homályból jöttem
a bánat ráncaiból szöktem
a remény léptei mögöttem.
Kérlek engedd, hogy tüzednél melegedjek.

Szemem a jövőt tapogatja
eszem a jelent latolgatja
szíven a múltat takargatja.
Kérlek engedd, hogy tüzednél melegedjek.

Kezemmel hozzám mérlek
lelkemmel hozzád érek
vágyammal Benned égek.
Kérlek engedd, hogy tüzednél melegedjek.

Látod tüzednél lángot fogtam
tudod egetől örömet loptam
földtől kaptam a valóságot
Tőled, tőled a boldogságot.

Távol

Budapest, 1980.

Tekinteted
felém lebeg
fényt sugárzik
a két szemed
nyíló szádon
mosoly fakad
érezem szívem
majd meg szakad.

Temelleted

Budapest, 1980

Temelleted
csendben ülök
ittlétedben
elmerülök
érintésed
melegétől,
örömétől
felhevülök
érezem mindjárt
felrepülök.

Tele szívvel felkacagok,
de csak csendben itt maradok.

Veled

Budapest, 1980

Szemedbe nézni
szívedbe látni
mosolyod lesni
karomba zárni
szerelmed érzem
érzésed látom
együtt vagyunk
s csak mi vagyunk
az egész világon.

Hajtsd a mellemre fejedet
tedd a kezembe kezedet
fektesd a szívemre szívedet
s testünk összeforrva
elégtételt vehet
lelkünk, amely már egy
végre szabad lehet.
Néha bántjuk egymást
tudva és öntudatlan
sebezzük egymás szívét
akarva, akaratlan
de ha együtt vagyunk
a nap mindig ragyog
elmúlnak a sebek
s boldog vagyok Veled.

A sors még nem engedi
hogy midig együtt legyünk
ez minden baj oka
s szenvedés nekünk
de ha rá gondolok
hogy a Tiéd vagyok
azélet gyönyörű
és lánggra lobbanok.

Míg száguld az érzés

Budapest, 1980. január

Míg száguld az érzés
csak döcög a szó,
hogyan mondjam el Neked
mi el nem mondható

Tán el a szavakkal
hisz mire valók?
Érvek érzelmek helyébe
semmire se jók
Ahhoz, hogy mi értsük egymást
nem kell betű se hang
egymástól szólal meg bennünk
millió kis harang,
s csodára szomjas lelkünkben zengi
boldogságunk dalát
s egymásra éhes szívünknek sűgja
szerelmünknek szavát.

Szerelem

Budapest, 1980 január 4.

Szerelem
mi velem
megtörtént
esetem
eszemet, ami volt
hiába
keresem
magamat
fejemet
sehol se
találom
szerelem
bolondság
egyre megy
belátom.

Mint a puszták vándora
ki lassan baktat s az út pora
ruháját bevonja
hol forrást talál egy hűs helyen,
hol fáradt teste megpihen, s szemét álomra hunyja.
Így jöttem én és találtam Rád,
éreztem lényed nyugalmat ad.
Kedvességed ahogy szeretsz,
csillogó szemed ahogy nevetsz,
szíved érzése, csókod a számon,
ez volt nálam a megnyugtató álom.
A vándor megy tovább álommal szemében,
zsongó muzsika a szeretet szívében.
Folytatódó álom lesz az élet útja,
álomforrás után a boldogság kútja
Az út messze nyúlik, az álom messze téved,
végtelennek tűnik, hogy szeretlek Téged.

Egy kis papír

Budapest, 1980. február 20.

Egy kis papír
zsebbe befér
szíved hangja
benne kísér
vígasztal
ha szíved távol
Téged jelent
ha Rád vágyom.

Karjaidban

Budapest, 1980. április 10.

Karjaidba vágyok
lágyan átölelni
édes homlokodra
halk csókot lehelni
sugárzó szemedben
mélyen elmerülni
remegő testedbe
belesemisülni.

Bőrödet érezni
szádat ízlelgetni
szíved dobbanását
magamba temetni
öledbe hajtani
szelíden fejemet
csókokkal halmozni
imádott kezedet.

A szívem kicsordul
betölti szerelmed
édes fájdalommal
kívánom a tested
nem tudom elhinni
csak újra csodálom
szerelmed varázsát
az én boldogságom.

Neked

Budapest, 1980. május 28.

E kis verset
Neked írtam
bánatomat
belesírtam
örömömet
ránevettem
szívemet is
beletettem.
Beletettem,
nincs már szívem
mi lesz most már
így énvelem?
szív nélkül már
hogyan éljek
add cserébe
tied kérlek.

Rád gondolok

Budapest, 1980. június

Rád gondolok
boldog vagyok
szívem
a torkomban dobog
a szemem sír,
a szám nevet,
legszebb zene
a Te neved.

Nyitott szemmel

Budapest, 1980. június 16.

Kedvesem ma rólad álmodok
nyitott szemmel álmot láthatok,
nekünk együtt gyönyörű az élet
szívünk hódol lelkünk énekének.

Te tanítottad

Miskolc, 1980. június 23.

Veled élem az álmomat
Nálad tartom a vágyamat
Te tanítottad meg
repülni a lelkem,
nem is földön járok már
hanem a menyben.

Mámor

Budapest, 1980. június 28.

Júlia

Ha arcod árnyéka arcom elfedi,
szemed színében lázas fény lobog,
karoddal szívedhez ölelsz,
s szívünk egy ritmusra dobog
szűnni látszik akkor minden,
tér, idő és gondolat,
s míg ereinkben a vér
vad lüktetéssel halad,
a kettő lassan így lesz eggyé
szétválaszthatatlanul,
Te felém rohansz, én feléd
egy titkos alagúton át,
míg egymáshoz érve felrobbanunk,
cseppenként hull ránk
az édes megsemmisülés,
és már végtelen könnyű a repülés
lebegve túl a földi léten
reánk borul a föld minden éke,
a gyönyör, a jó, a csend, a béke.

Elbúcsúzó

Budapest, 1980. augusztus 2.

Elbúcsúzó Tőled
bánatom takarva
várva várlak vissza
jöttödet akarva.
Aki elbúcsúzik
az egy kicsit meghal,
szívem egy darabját
viszed el magaddal.

Melletted

Budapest, 1980. augusztus 02.

Melletted

költővé kell válni

Melletted

magasba kell szállni

Melletted

álom lesz az élet

Melletted

senkit baj nem érhet

Melletted

kedvesebb a jó is

Melletted

édes lesz a só is

Melletted

a szépből csodaszép

Melletted

muzsikál a lélek

Melletted

csengőbb lesz az ének

Varázslat

mely rabul ejt minket

Szerelmed

aranyoz be mindent.

Nélküled

Budapest, 1980. augusztus 11.

Nélküled

sivár lesz az élet

Nélküled

ok nélkül is félek

Nélküled

semmihez sincs kedvem

Nélküled

minden értelmetlen

Nélküled

magam sem találom

Nélküled

nincs célja a tettnek

Nélküled

érzem nem szeretnek

Nélküled

egymagamban állok

Keserűn nézem a világot.

Siess!

Budapest, 1980. augusztus 16.

Kedvesem, szenvedek
rosszkedvűn ébredek
álmom is nyugtalan
Rád vágyok untalan.
Semmit sem tehetek,
Hozzád nem mehetek.
Kedvesem kín gyötör
siess mert összetör!

Vallomás

Budapest, 1980. szeptember 09.

Édes kis Júliám
úgy szeretlek Téged
aranyos szívedet
drága kedvességed
szép sugárzó szemed
mint a sima bársony
simogatja arcom
kedves pillantásod
Veled alszom éjjel
Veled kelek reggel
tele van egész nap
szívem szerelemmel
attól, amit érzek
messze van mit mondok,
attól, amit szólok
elmarad mit írok
ezért is nem tudom
mindazt itt leírni,
mitől örömben
kedvem lenne sírni.

Légy velem

Budapest, 1980. augusztus 11.

Kedvesem légy velem

várom rád

szüntelen

nem bírom

nélküled

úgy várom

jöttödet

fürödni

szemedben

simulni

kezedben

hallani

hangodat

csókolni

ajkadat

illatod

érezni

testedet élvezni

szerelmed

tükrözni

egekbe

költözni

enyém vagy

s én tied

nem bírom

nélküled.

Együtt

Budapest, 1980. szeptember 13.

Ha mi együtt vagyunk
mindig énekelünk.

Ha mi együtt vagyunk
a Béke van velünk.

Ha egymást érezzük
muzsikál a testünk.

Nem csoda történt
csak szerelembe estünk.

Ha behunyam szemem
felragyog az arcod,
nyugovóra térve
fejem hozzád hajtom.

Az ujjaim közül
szépséged kerül ki,
Te tudsz a holt fába
életet lehelni.

Ha mi együtt vagyunk
az idő kitágul,
Ha mi együtt vagyunk
a szívünk kitárul,
Ha testünk összeforr
lelkünk is egyesül
Az Úr van mivelünk,
nem vagyunk egyedül.

Ihlet

Budapest, 1980. szeptember 13.

Úgy örülök Neked,
olyan boldog vagyok,
égő szerelmünktől
ragyognak a napok.
Lobogó vágyaink
verssorokká válnak,
szárnyaló lelkünkből
melódiák szállnak.

Bennem élsz

Budapest, 1980. október 11.

Úgy ragyogsz bennem
mint égen a nap
szívemre szórod
forró sugaradat
betöltöd a lelkem
sziporkázó fénnyel
megajándékozol
örök üdvösséggel.

Kinek köszönjük meg

Budapest, 1980. október 11.

Kinek köszönjük meg
azt a nagy csodát

mely beborít minket
mikor együtt vagyunk
s nem múlik soha
ha el is kell válnunk
követ mindenhova
ezernyi örömmön, bánaton át

Kinek köszönjük meg
hogy egymásra leltünk

szelíd alázattal
egyesült a lelkünk
s bár a szívünk
csordulásig telve
újra és újra egymásra lelve
ízlelgetjük egymást

sosem múltó szomjjal
nem törődve többé
idővel és gonddal
összefogva reggelt
napot és az estét
mámorban élvezzük
egymás forró testét
szerelemben égve
fáklyaként lobogva
párás tekintettel
egymásba omolva
testünk összeforr
míg szárnyal a lelkünk

Kinek köszönhetjük
hogy egymásra leltünk.

Találkozás

Budapest. 1980. október 24.

Júlia

Körül vesz a néma este,
mellettem fiam szuszog,
s míg ő boldog álom útját járja,
én álmatlanul reád gondolok.
Bús délutánt feledve
kigyúlt arcunkra a gyönyör,
s már minden fájó szavad
könyörgő arcod elsöpör,
tudom csak a szóra vártam
hogymond, mennyire akarod,
forró tested nekem feszült
és minden erőm elhagyott,
kacagó arcod néz felém
öröm ül szádon szíveden,
még rakoncátlan fürtjeid is
kacagnak szüntelen.

Félelem

Budapest, 1980. október 28.

Júlia

Kérded:

mi lesz velünk

ha kihuny a lobogás?

Kérded:

mi lesz velünk,

ha úrrá lesz rajtunk a megszokás?

Félsz a gondolattól, mely hétköznapi,

hogymindenki után jöhet valaki,

ki érző lelked újabb próbára téve

bélyeget éget szíved közepébe,

többet tesz fel az Úr oltárára

mint ami ma még a mindenséggel ér fel.

Nem tudom még, nem gondolok erre,

betölt a vágy a szívem telve.

De ha eljön a nap, lehull a csillagom,

s végtelen sivár lesz éjjelem, nappalom.

Nem lehetek

Budapest, 1980. november 03.

Kedvesem!

Úgy fájlalom, hogy nem lehetek most Veled

a gond redőit homlokodról

nem úzhetem el Neked

bánatod, mi szíved nyomja

Veled meg nem oszthatom

aggódó bús figyelmedet

magamra nem vonhatom.

De tudnod kell

Te vagy nekem

a Cél, a Szép, az Értelem,

hogy a szívem (mely Tied is)

érted dobog szüntelen.

Mond mit tegyek, ha szörnyű a magány,
ha helyemet nem lelem sehol?
Mond mit tegyek, ha keserű lesz
csókod íze szomjas ajkamon
ha fáj a szó bár simogatsz vele
s az én szívem mégis sebekkel van tele.
Soha nem együtt, mindig külön úton jársz
lesni a percet és mindig, mindig várni.
Mond mit tegyek, ha néha elhagy a józan ész
gyötör a gondolat bármerre mész.
Nem akarok többé megértő lenni
senkire, semmire tekintettel lenni
leakarom tépni azt a kis jót még,
mit az élet másnak oly bőkezűen szór szét
elakarom venni
mi engem is megillet
könnyek helyett csókot, vágy helyett szerelmet.

Meglátod megteszem

Budapest, 1980. december 09.

Szeretlek
imádlak
csodállak
kívánlak
reggel is
este is
nappal is
éjjel is
tegnap is
holnap is
sohasem
lesz elég
belőled
kedvesem
egyszer még
megeszlek
meglátod
megteszem.

1980. Karácsony

Budapest, 1980. december

Még szeretnék útra kelni
csavarogni hontalan
zöld erdőben énekelni
muzsikálni gondtalan.

Újévre Júliának

Budapest, 1980. december 31.

Elmúlt egy év, visszagondolunk
mi történt azóta
visszagondolunk az évfordulóra
egy év telt el, mióta
kitártuk egymásnak szívünket, testünket
s a szerelem szárnyára vette
kacagó lelkünket, s repítette
szédítő magasságokba fel
az öröklétbe,
mert ki idáig elért,
a földön jut az égbe.

Az új esztendőben mit is kívánnék mást
amit az Ó-évben: egymásnak egymást.
Légy velem boldog, s én az leszek veled
legyen az arcomon simító kezed
legyen a szívünk egymásnak kitárva,
legyünk benne rabként egymásba bezárva,
élj sokáig, én örökké szeretlek,
én meg addig éljek, míg viszont szeretnek.

Vágyakozás

Warsawa, 1981. március 24.

Júlia

Édesem, kedvesem!

Szerelmem!

Szívem díszkertjének
egyetlen virága.

Hagy legyek az eső,
mely felüdít Téged!

Hagy legyek a föld,
mely Téged éltet.

Hagy legyek a Hold,
mely vigyázza éjed.

Hagy legyek a Nap,
mely sokszorozza fényed.

Hagy legyek a szél,
mely illatod repíti.

Hagy legyek a méh,
mely nektárod meríti.

Szívdobbanás

Warsawa, 1981. március 24.

Hangom elhagy
kezem nem ír
csak a szívem dobban
üti azt, hogy nálam senki
nem szerethet jobban.

Karom ölel, tested dalol
szeremmel telve
ha tehetném, de jó lenne
feloldódni benne.
Feloldódni, összeforjni
véled egyesülni,
szerelemben, boldogságban
végleg elmerülni.

Szállodában

Warsawa, 1981. március 26.

Júlia

Keserű a sors iróniája,
hogy messze tőled egy szálloda szobában
tudok csak együtt lenni Veled.
Újra elolvasni sok kis versedet
átélni az együttléteket
arra gondolni
most talán
ugyan ezt teszed,
és máris boldog vagyok,
mert a szívem telve van Veled.

Vágyakozás 2.

Warsawa, 1981. március 26.

Júlia

Kedvesem! Feszít a vágy!
ahogy itt fekszem, éget az ágy
forró testedet kívánva esztelen
görcsös kívánságban itt látlak meztelen
heves mohósággal habzsolva szeretlek.

Jaj! De Te nem vagy itt!
Hiába kereslek
Feszülő testem elégtételt vár,
száguldó vágyam helyetted mást kíván,
csak a szívem, a szívem marad hidegen,
körülottem a nők mind csupa idegen.
Mikor rájuk vágyok, sóvárgok utánad,
küszködök magammal:
s az örömöm: bánat.

Tenger vagyok

Budapest, 1981. május 08.

Tenger vagyok
s Te hajó a tengeren
csendesen ringatlak napokon, éjeken
fodrokkal díszítem
reggeled és ested
lágyan simogatom
szüntelen a tested.

Ha fölém hajolsz
magadat láthatod,
arcod tiszta tükrét
és feletted a napot
mely glóriaként
fogja körül képed,
belőlem sugárzik
Reád szenvedélyed.

Felejténém

Budapest, 1981. június 10.

Szüntelenül Rád várok
már mindig csak Rád vágyok
védenélek két karommal
harcolnék az alkalommal,
mikor utad máshoz vezet,
felejténém, de nem lehet.

Semmi egyebet

Budapest, 1981. július 07.

Téged is meggyújtak
és együtt lobogunk
a magasba szállunk
de együtt maradunk.
Nem kérek a sorstól
sikert, dicsőséget
és semmi egyebet:
egyedül csak Téged.

Tavaszi szellő

Budapest, 1981. október 30.

Úgy törnek ránk a megnyugvás,
a boldogság hullámai,
mint lágy tavaszi szellő
az ébredő mezőre,
új színeket, fényt
a megújuló élet
bódító illatát hozva magával,
tele titokkal s rejtőző csodákkal
a tavaszt hirdetve s hogy jó a nyár,
hogy ránk süt már a napsugár,
hogy nekünk zöld a fű és színes a virág,
hogy egymásba nőttünk, mint két bolond faág.

A sors kovácsa

Budapest, 1981. december 7.

Édesem!

Légy kemény és elszánt

mert Te vagy a sors kovácsa

légy erős hitedben

én vagyok üllője, kalapácsa.

Együtt alakítjuk jövőnket, magunkat

és váltjuk valóra leghőbb óhajunkat.

Senki nem állhatja útját

hogy boldogok legyünk,

mert együtt és egymásért

mindent megteszünk.

Szemem csukva

Budapest, 1981. december 08.

Szemem csukva

Téged látlak

testem forró

Téged várlak

Hozzád érek

bármit teszek

ma még

(bizony)

Veled leszek.

Várlak

Budapest, 1982. január 13.

Ha máshol vagy
úgy is látlak,
behunyt szemmel
megcsodállak,
és hiányzol,
és kívánlak
és amig jössz,
várlak,
várlak.

Szonett

Budapest, 1982. március 22.

Tündéri arcod, mint a felkelő nap
vonzó lényed balzsamos fuvallat
felém jössz, betöltesz, elragadsz, röptesz
boldogan érzem, hogy előnt a varázslat.

Ugye Te is látod, hogy vannak még csodák
megsemmisülve is óriássá növünk
az egész világ értünk van, s nekünk
csak hallgatunk csendben, mégis énekelünk.

A mámor csendburka körülvesz minket
egymásba folyva ülünk szótlanul
az idegen zajok mind kívül rekednek,
s mi szeretünk időtlen, szeretünk vadul.

Kis betyár

Budapest, 1982. június 01.

Kis betyár Jul szeretlek
egyszer úgy is megeszlek
elkezdjük a puha szádon
és folytatjuk majd az ágyon
átölelve egymás testét
átszeretjük nappalt, estét
éjszakát, és reggelre kelve
újra kezdjük egymásra lelve
míg csak újra este nem lesz
vagyunk, ágyunk újra egy lesz
nem maradunk soha tétlen
csak szeretünk szomjan, étlen
és ha egyszer befejezzük,
csak azért, hogy újra kezdjük.

Ne hagyj el

Budapest, 1983. április 13.

Kedvesem a tiéd szívem és szerelmem
Tied vagyok én is, ha elfogadsz engem
az élet olyan szép amilyen csak lehet,
Ne hagyj el! Ne hagyj el! Ne hagyj el engemet!

1989. Karácsony

Budapest, 1989. december

Fogadd tőlem újra
ami rég a Tiéd,
meleget, fényt, zenét,
szívem szeretetét.

Ha elengeded kezem

Budapest, 2000. április 11.

Júlia

Ha elengeded kezem
s letérsz az útról
elfelejtetted a dalt
s nem merítesz a kútból
ha lehajtott fejjel jársz
a csillagok kihúynak
szívedben a lázak
örökre elmúlnak.

Veled, Veled

Budapert, 2002. február 20.

Júlia

Veled, Veled? Veled!

Mindig Veled!

Álmomban, ébren,

keservben, reményben,

és a szürke

hétköznapiok lüktetésében

mindig és újra

Veled, Veled.

És szépben, és a jóban

és a vágyban, és a csókban

Veled? Veled!

És ha már lehull csillagom,

s utam nem járhatom Veled,

nekem marad a csönd,

Neked az emlékezet.

Csak Téged...

Budapest, 2002. szeptember 18.

Júlia - 20. Házassági évfordulóra

Csak Téged szeretlek

értsd meg hát kérlek

húsz év után is csak

Téged szeretlek.

Csak Te is szeress engem

a mosolyommal, a könnyeimmel

a hibáimmal, a bűneimmel

és azzal, hogy mily

nehéz itt lenni...

Csak Téged szeretlek

aki látsz engem,

s rám ismersz minden

színemben.

Csak Téged szeretlek

aki tudsz engem,

tudod az utat

amelyen jöttem,

és minden jót és rosszat

ami volt míg hozzád értem.

Csak Téged szeretlek
mert meghallod a
hangtalan sikolyt is,
s Neked én is hű
visszhangod vagyok.
Boldog csak Veled
tudok lenni
életemben nem kell
Rajtad kívül semmi.
Csak Téged szeretlek.

Ha én virág lennék

Budapest 2002. szeptember 23.

Júlia

Ha én virág lennék
neked virágoznék
minden nap új szirmot
ajándékba adnék
illattal, szépséggel
bőségben szolgálnék
tél után tavasszal
újra neked nyílnék.

Lacikáról

Budapest, 2003 január 16.

Júlia

Szeretlek, szeretlek
bárhova követlek
ha nem is vagy velem
akkor sem vagy távol
nélküled nincs öröm
nekem igazából
szeretlek, szeretlek
nincs ennél jobb semmi
csak a szívünk szavát kell
mindig követni
Te mindig velem vagy
sosem távol tőlem,
mert rész vagyok belőled,
Te egy énbelőlem.

A szél

Budapest, 2003 március 5.

Júlia

Merre jár a szél?

Mondd el mit mesél

Ki ajtaján kopog?

Kinek visz szép zenét?

Kitárom ablakom, tán erre jár, s betér.

A szél a szél a szél

Hallod mit mesél?

Viszi a hírt mit üzen a szív.

Amerre mendegél.

Veled együtt

Budapest, 2003. március 18.

Júlia

Veled együtt mindig jó
süthet a nap, eshet hó
még a borús ég is ragyog
ha én Veled együtt vagyok.
Mindig jó, ha rám nevetsz
velem mindent, megtehetsz.
Minden napom jó nekem,
ha Te itt vagy énvelem.
ha meglátlak szívem nevet,
szeretlek de nem eleget.